

Gözlerimde Saklı Mahcubiyet

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Ağustos 2022

Temkinliyim artık hem de nasıl.

Asilzadedir sözcüklerde esen rüzgâr ve b/atılı ömrün hükmeden kaderin nidaları ve işte soluk teninde batan güneşin.

Sarmalında sevginin.

Ah, ihya edilesi debdebeli sefil yüreğimin...

İklimin de cafcaflı isyanı ve yaz sıcağında sıcak bir yazı yazmak gibisi de var mı?

Ben varım.

Ben yokum.

Ulağı olduğum ömrün kavisli yollarında tehir ettiğim iç sesin bir ömürlük bekleyişini sonlandırdım işte lakin...

Ötekileştirilmiş benlikler ve bedenlerden damlayan isyankâr ve münafık yakarışlar.

Günü doldurmak mı yoksa amacı insanların ve yüküme yük eklediklerin yokluğuma zil takıp da oynadıkları.

Hüzünbaz bir esinti yüreği gıdıklayan.

Nemrut yüzler ve Kaf dağında yaşayanlardan sıra gelirse artık.

Artık yılda yaşarmış gibi sevgiyi.

Atıkları dünyanın ve atıl ruhun da garantisi iken sözcükler.

Dumura uğradım ama yetmez.

Yatıya uyandım ama yan çizer kalem.

Yatsıda kalan dualarım günün her anına eklediğim.

Dişli mizacım mı kırılğan yüreğim mi yoksa nemalandığım...

Zinhar yalan.

Zinanın dahi suç kapsamından çıkarıldığı.

Ant içmişken namusum üzerine ahlakımın kaldırmadığı.

Edeple yaşamaya baş koymuşken yetmedi...

Edebi kaygılarım ebediye intikal etmişken hayallerim...

Lafügüzaf.

Sancılı bekleyiş ve beyhude zihinler.

Namım almış yürümüşken nemli satırlarda dağılan mürekkep...

Ah, d/ağlanan yüreğim kırbaçlandıkça acılarım.

Şah damarımdan yakın olana duyduğum İlahi Sevda.

Şahlandıkça duygularım kıymet bilmezlerden yana iken derdim.

Mealim hep mi hüzün?

Mizacım ve miracımsa beklemede ve alı al moru mor kahkahalar sokaktan yükselen ve neye tekabül ettiğini bilmediğim insan benzeri canlıların nasıl ki kulağı delik...

Ulağı olduğum hayat demirbaşımsa sevgi ve umut ve unutulmaya dair verilmiş binlerce söz.
Zifiri karanlığı alt ettiğim kalp gözüm.
Yüreğimi ihya ettiğim sevgi iken neferim.
Sadık olduğum kadar inancıma ve sancağıma sıkı sıkı sarılı elim.
lmsz değelim keza kalem de.
Kalender meşrebiyim sözcüklerin bir ömür tutulmuşken nutkum tutulduğum aşk ve yüreğin ambarı.
Hizaya gelsin diye duygularım ve kalemimin kıvrımlarında büyüyen acılar ve gözümde büyüttüğüm
insanlar bense büyümeyi ertelediğim kadar içimdeki çocuğu da ara ara ihmal ederken ve işte kapalı dş
sandığım kimine göre çeyiz addedilen kimine göre eziyet bense kendime yaptığım baskıyı meziyet
bellemişken...
Karartma gecelerinden başlayıp da sabaha ilerlediğim bir ömür bitmeyen nbetim ve saydığım şafaklar
ki her şafağım attığında sakağıma dayalı kalemin de namlusuna basıp bir dş bir hayali gerçek kılıp da
yüreğimi satırlara serdiğim.
Bir mimoza bahçesi içimde serpilip büyüyen.
Bazense mikado çöpleri gibi dağıldığım ve d/ağlandığım...
Bir adağım varsa eğer ve bir muradım ve yetim mizacımla büyümeyi değil büyütmeyi sevdiğim kadar
hayallerimi ve gözümün nuru iken sevdiklerim ve sevgi denen sayaç aralıksız çalışırken nihayetinde
kendimi sevgiyle kucakladığım...
Sevginin açılımlı ve devasa gönül penceresim...
Ah, neler neler saklı içinde ta dnden yarınlara kanat amanın diğer adı iken kaleminin nüktedan
tininde ve yüreğinde çiçeklenmiş bir yeryüzü hayali ile hayata baş koyduğum mümkün olsun olmasın
ben hala yüreğimin sesini dinleyip yüreğimin de götürdüğü yere giderken kh usul kh coşkuyla kh
tutkun kh tutuklu kh bir kenarda unutulmuş kimliğimle ve delişmen yüreğimden s/üzülen kelimelerin
ışığı ile ışıyan gözlerimde de saklı iken mahcubiyet...